

عنوان مقاله:

مصالح هوشمند بوم آورد

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - شهر مصدر (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

شیرین السادات امامی

خلاصه مقاله:

بر اساس اصل دیالکتیک هگلی بلافاصله بعد از شکل گیری هرتز، در درون خود آن، ضدش یعنی آنتی تز شروع به شکل گیری می کند و رفته رفته از قدرت تز کاسته شده و بر قدرت آنتی تز افزوده می گردد تا جایی که آنتی تز، تز را نابود می نماید، سپس جهش رخ می دهد و سنتز شکل می گیرد و دوباره همین سیکل اتفاق می افتد. سبک ها نیز از همین اصل تبعیت می کنند. بطور مثال مدرنیسم پاسخی انتقادی در مقابل چارچوب های سخت، خشک و تقلیدی سنت بود. در واقع آنتی تز مدرنیسم که در درون تز سنت شکل گرفت و آن را نابود نمود، موجب شکل گیری سنتزی به نام پست مدرن شد. پست مدرنیسم نه تنها تقلید کورکورانه از اصول خشک و احکام تحمیلی سبک کلاسیک (سنت) و همچنین بی هویتی و مخالفت های بی منطق در برابر تمامی اصول در سبک مدرنیته را نفی می کند، بلکه نوگرایی و خلاقیت مدرنیته را در چارچوب سنت تعریف و تأیید می نماید. چنانچه مصالح بوم آورد را هم ارز سنت و مصالح هوشمند را هم ارز مدرنیته فرض کنیم، می توان اثبات نمود (طبق اصل دیالکتیک بمتابه یک قضیه)؛ همان گونه که پست مدرن باز می گردد و بی هویتی های مدرنیته را با ریشه های سنت پاسخ می دهد، مصالح هوشمند نیز می بایست بوم آورد و منطبق با بوم طراحی، ساخته و اجرا گردند. بطور مثال تولید بتن خود ترمیم شونده، جهشی است در عصر حاضر ولیکن شهرهای کویر مرکزی ایران برای بقای خود، نیازمند آجر خود ترمیم شوند، و نه بتن خود ترمیم شونده! بنابراین هوشمندی مصالح هوشمند باید در جهت پاسخگویی به فرهنگ، هویت و بوم باشد. از این رو در این مقاله در پی دستیابی به مصالح هوشمند منطبق با بوم مناطق کویری ایران هستیم. بدین منظور به روش کتابخانه ای و مطالعه موردی، نمونه های مشابه در اقلیم های مشابه را جمع آوری و با استفاده از هر دو روش قیاسی و استقرایی تجزیه و تحلیل خواهیم نمود. نتایج تحقیق حاکی از آن است که می توان الگوهایی از مصالح هوشمند همخوان با بوم مناطق کویری ایران بدست آورد

کلمات کلیدی:

مصالح هوشمند، مصالح بوم آورد، اقلیم، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377922>

